

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/229/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614213508
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614213508.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu K. E. R., A. P. U., A. A. Š. Č. XX, K., T.: XXXXXXXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému B. K., G.. XX.X.XXXX, K. A. XX, W., E. Č. K. I. XX, W., v konaní o zaplatenie 386,74 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 137,79 eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy:

- 19,16 eur od 4. 8. 2011 do zaplatenia,
- 118,63 eur od 4. 9. 2011 do zaplatenia,

ktoré je povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Súd účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa dožadoval zaplatenia žalovanej sumy 386,74 eur s prísl a trov konania s odôvodnením, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 7205266022 splatnú dňa 3.6.2012 na sumu 248,95 eur, faktúru č. 7107937303 splatnú dňa 3.9.2011 na sumu 118,63 eur a faktúru č. 7106844629 splatnú dňa 3.8.2011 na sumu 19,16 eur. Kópie všetkých týchto faktúr a aj zmluvy o pripojení a jej dodatkov žalobca súdu predložil ako prílohu svojej žaloby.

Účastníci ani ich zástupcovia sa na pojednávanie vo veci dňa 8.7.2015 nezúčastnili, doručenie predvolania mal súd riadne preukázané, zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil z titulu hospodárnosti konania, nežiadal o odročenie pojednávania a žalovaný predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 18.6.2015, no nedostavil sa a svoju neúčast' neospravedlnil, preto súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v ich neprítomnosti.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vystavil žalovanému z titulu hovorného za poskytnuté elektronické komunikačné služby faktúru č.

7107937303 splatnú dňa 3.9.2011 na sumu 118,63 eur a faktúru č. 7106844629 splatnú dňa 3.8.2011 na sumu 19,16 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Súd na základe zisteného skutkového stavu mal v konaní preukázané, že návrh žalobcu je v časti uplatneného hovorného (ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb) opodstatnený. Žalovaný sa zmluvne zaviazal riadne platiť úhrady za poskytované služby predchodcom žalobcu v zmysle všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služieb, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o pripojení. V zmysle týchto podmienok sa zaviazal uhrádzať faktúry za poskytované služby. V konaní bolo preukázané, že žalovaný neuhradil faktúry za služby poskytované predchodcom žalobcu a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi fakturované hovorné vo výške 137,79 eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. platné v čase omeškania žalovaného. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, ktorými bolo vyfakturované hovorné.

Žalobca v žalobe zároveň uvádza, že z dôvodu, že sa žalovaný zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a svoju povinnosť uhrádzať riadne a včas cenu za poskytnuté služby neplnil, tak žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty dohodnutej v dodatkoch k zmluve o pripojení. Porušenie povinností žalovaného spočíva v neuhrádzaní ceny za poskytnuté služby resp. uhrádzaní len časti a v porušení povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Skutočnosť, že suma v zmysle faktúry č. 7205266022 splatnej dňa 3.6.2012 znejúcej na sumu 248,95 eur je zmluvnou pokutou nevyplýva priamo zo žalobného návrhu, ale vyplýva to z predmetnej faktúry v spojitosti s dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 4.7.2011 (konkrétne bod 4. tohto dodatku).

Pred pojednávaním žalobca doručil súdu písomné podanie, ktorým odôvodňoval nárok na priznanie zmluvnej pokuty. Poukázal na skutočnosť, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca žalovanému, a to telekomunikačné zariadenie Nokia 1616 za cenu 1 euro s DPH, pričom štandardná cena v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 39 eur. Zároveň uviedol, že zmluvná pokuta plní funkciu satisfakčnú (reparačnú) t.j. že účelom dojednania o nej bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody a v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu pretože, že pod hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby včas a riadne plnil svoje povinnosti zo zmluvy. Žalovaný účastník mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty a to tým, že mal možnosť výberu, do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpi a to jednak možnosť výberu medzi zmluvou o pripojení bez kúpy akciového mobilného telefónu alebo zmluvou s kúpou akciového telefónu. Zmluvnú pokutu považuje za primeranú v zmysle analógie iuris § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej uplatňovať úroky z

omeškania v zmysle tohto nariadenia. V prípade, ak by súd neuznal jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že jeho právnomu predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do telefónneho zariadenia. Táto škoda by nebola právnomu predchodcovi vznikla, pokiaľ by si žalovaný účastník plnil všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy počas celej doby viazanosti. Preto žiadal, aby mu súd priznal zmluvnú pokutu minimálne do výšky spôsobenej skutočnej škody, v tomto prípade do výšky dotácie na mobilný telefón, aj keď si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu vo väčšej výške uvedenej v dodatku k zmluve o pripojení.

Z obsahu súdneho spisu má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 4.7.2011 zmluvu o pripojení, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytoval žalovanému elektronické hlasové služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť dohodnuté poplatky za poskytované služby. Podľa dodatku k zmluve žalovaný obdržal telekomunikačné zariadenie Nokia 1616 za cenu 1 euro s DPH, pričom štandardná cena v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 39 eur. V dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov a v tabuľke č. 1 je tiež uvedená výška zmluvnej pokuty 248,95 eur.

Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu riadne a včas neuhradzoval stanovené vyfakturované platby za poskytnuté služby. Túto zmluvne dohodnutú povinnosť porušil, v dôsledku čoho došlo k vypojeniu SIM karty a pre porušenie povinnosti úhrady a porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, mu bola vystavená faktúra č. 7205266022 splatná dňa 3.6.2012 znejúca na sumu 248,95 eur.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané..

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe

takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty nie je dôvodný.

Predmetná zmluva o pripojení s jej dodatkom je bezpochybne spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo na zmluvnú pokutu odvodzuje žalobca od dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uvádza, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany účastníka, v dôsledku ktorej dôjde k následnej deaktivácii služby, je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku. Ustanovenie o zmluvnej pokute obsahuje v dodatku povinnosti, ktorých porušenie má za dôsledok vznik povinnosti uhradiť zmluvnú pokutu, len odkazom na ustanovenia dodatku a všeobecných podmienok. Z tohto dodatku nie je teda jasne a zrozumiteľne zrejmé, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, keďže sa v ňom uvádza pojem - akákoľvek povinnosť. Už vzhľadom k takejto formulácii má súd za to, že takto dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená neplatne pre jej neurčitosť a to podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Predchodca žalobcu dal žalovanému podpísať formulárovú zmluvu vrátane jej dodatku, do ktorej sa údaje len vpisovali a jej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť. Mohol zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných pokutách. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že žalovaný mal na výber a to zmluvu resp. dodatok podpísať alebo nepodpísať. Ak chcel zmluvu uzavrieť, musel prijať podmienky právneho predchodcu žalobcu navyiac len v ťažko čitateľnej forme. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné písmo, akými sú všeobecné zmluvné podmienky, ale aj zmluvy o pripojení a ich dodatky napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zvážiť. V ďalšom súd poukazuje na skutočnosť, že dohodnutými zmluvnými podmienkami zaväzuje zmluvná pokuta žalovaného počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, ak by žalovaný porušil zmluvné podmienky v posledný deň doby viazanosti. V tomto prípade by mal taktiež platiť zmluvnú pokutu v plnej výške. Takú istú vysokú zmluvnú pokutu musí zaplatiť podľa týchto podmienok aj v prípade, že by dlhoval veľmi nízku čiastku za služby poskytované dodávateľom služieb resp. by porušil povinnosť pravidelne realizovať zmluvné dobíjanie tesne pred koncom viazanosti zmluvy o pripojení a jej dodatku.

Súd poukazuje na to, že všeobecné súdy už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom (predtým T-Mobile Slovensko a.s.), ktorá sa týka práve zmluvnej pokuty (rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/31/2012, rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/39/2013, 13C/183/2013, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 23C/400/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/181/2013, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/16/2014, Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/45/2014 a ďalšie).

V danej veci prichádza do úvahy aplikácia citovaného ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.3.2010. Tiež je potrebné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v

znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktoré určuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Za týchto okolností nie je možné žalobcovi priznať nárok na zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu zmluvnej pokuty, ktorej dojednanie by malo vyplývať z príslušných ustanovení zmluvy o pripojení a dodatku, pričom zmluvné dojednania zodpovedajú obsahu zmluvných dojednaní v konaniach, v ktorých bolo právoplatne rozhodnuté o ich neprípustnosti.

Žalobca písomným podaním doručeným súdu pred pojednávaním nežiadal pripustiť zmenu žalobného návrhu, avšak v bode 7 tohto vyjadrenia uvádza, že jeho právnenému predchodcovi preukázateľne vznikla škoda do výšky dotácie časti ceny mobilného telefónu pri jeho kúpe, ktorý bol poskytnutý žalovanému v nižšej cene, ako bola štandardná cena takéhoto telefónu v čase uzavretia zmluvy. Súd podanie nemohol hodnotiť ako zmenu alebo rozšírenie žaloby, ani ako eventuality alebo alternatívny petit, keďže naďalej sa žalobca domáhal úhrady zmluvnej pokuty.

Pokiaľ by súd návrh žalobcu posudzoval ako nárok na náhradu škody (ako to požadoval žalobca), je potrebné dodať, že predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody a
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu.

Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia) a z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností.

Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie náhrady škody, súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal existenciu pojmových znakov škody a preto sa v tomto smere dostal do dôkaznej núdze. Súd preto jeho nárok i z týchto dôvodov ako neopodstatnený zamietol.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v časti zaplatenia zmluvnej pokuty na základe faktúry č. 7205266022 zo dňa 3.6.2012 vo výške 248,95 eur ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal, nakoľko žalobca, aj keď žiadal priznať náhradu trov konania, mal úspech v konaní len v podstatne nižšej časti ako pôvodne žaloval a žalovaný nežiadal priznať náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.